

**„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
„NU VĂ ÎNȘELAȚI, DUMNEZEU NU
SE LASĂ BATJOCORIT.”**

CEREMONIA FUNERARĂ

Duminică, 23 februarie 1902, un grup de studenți din Berna au ajuns la Zermatt, în zona alpină înaltă, la poalele munților Monte Rosa.

Patru dintre acești bărbați tineri voiau a doua zi să plece mai departe, în regiunea zăpezilor veșnice, pentru a urca cu schiurile până la Liskamm, un punct foarte rar atins.

Drumul până acolo duce peste ghețarul Gorner, o suprafață întinsă de gheață în zona muntoasă înaltă, care este cunoscută ca periculoasă din cauza prăpăștiilor. Cei patru oameni tineri erau alpiniști dibaci și capabili și schiori cu experiență.

Duminică seara au ținut o festivitate de despărțire cu prietenii lor, care i-au condus până la Zermatt.

La acest chef nocturn, unuia dintre tineri i-a venit gândul nelegiuit, să țină pentru doi dintre schiori o ceremonie funerară.

Erau studenții K. din Berna și Fl. din Duesseldorf.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Deci cei doi erau cotați ca morți, au fost culcați pe o simplă targă și s-a organizat o înmormântare completă, cu necrologuri. –

În exaltarea lor nelegiuită au uitat că Dumnezeu a zis : „*Să nu iei Numele Meu în deșert.*” Și : „*Nu vă înșelați, Dumnezeu nu se lasă batjocorit.*”

În ziua următoare, cei patru schiori și-au început excursia în munți. Însoțiți de câțiva purtători de provizii, au urcat până la o colibă, care fusese aleasă ca punct de plecare al călătoriei. Miercuri, în 26, dimineața devreme a început urcușul.

După o oră și jumătate au ajuns la ghețar. Sus, primii doi au trecut peste o crăpătură înzăpezită. Și atunci – deodată s-a auzit un pârâit, zăpada a cedat, spărtura s-a deschis și Fl., al treilea și K., al patrulea din rând, s-au scufundat fără grai în adânc. –

Cu multă osteneală și primejdie au fost găsite și scoase cadavrele celor doi morți și a avut loc adevărata ceremonie funerară. K. a fost înmormântat la Zermatt, iar trupul neînsuflețit al lui Fl. a fost îngropat la Duesseldorf. – [Continuarea în numărul viitor ! Preluare din cartea : „*Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? ! O culegere de povestiri din viață* ! Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt ! Editura : Frații Doenges din Dillenburg ! Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Editorial. *Intrați fără să bateți la ușă ! (II)*

„ ... *Bateți și vi se va deschide.* ... *Celui ce bate, i se deschide.*” (Matei 7 : 7 – [Continuare din numărul trecut])

8) Dar mai există și alți musafiri care intră fără să bată : păcatul, ispita. Cum se târâsc șerpilor tiptil prin cele mai mici deschizături și pătrund într-o casă închisă, tot așa și pofta păcatului. El se strecoară în inimă cu reprezentări exacte, ispititoare ale minții.

Apoi vin prieteni fără scrupule sau cărți rele, care zugrăvesc păcatul atât de ademenitor – toți vin fără să bată la ușă.

Nenumărați oameni deschid larg ușile inimilor și lasă musafirii răi înăuntru, care leagă lanțuri și funii în jurul membrelor ; viața este trasă în jos.

Satan a scris deasupra ușii inimii oamenilor născuți în păcat : „*Pofțiți înăuntru fără să bateți la ușă !*”

Acolo intră și ies liber dorințe și poftă, planuri și păcate – numai pentru Unul să rămână ușa închisă : pentru Isus, Mântuitorul.

El, singurul care aduce numai binecuvântare, pace, mântuire în inimă, casă și viață, nu trebuie să fie lăsat înăuntru. Dar el bate la ușă. „*Iată, Eu stau la ușă și bat.*” (Apocalipsa 3 : 20)

În tainic ceas de noapte, auzi ce bate-n tine ?

Auzi mereu bătând ? Spune : cine-i oare, cine ?

Nu-i pulsul tău ; trebuie să fie mai profund : Isus, Mântuitorul :

„Vreau la tine să pătrund !”

Moartea vine iute la sărac și la bogat

Dar nu-ntreabă, nici nu bate, năvălește-ndat’.

Isus așteaptă, la ușa inimi revine

Și-apoi pleacă trist, dar atunci e vai de tine !

[Continuarea de pe pagina 1]

De-afară vei cere : „Înăuntru vreau să viu !”

Mâinile-ți frângând vei sta, dar va fi prea târziu !

Păcătos neputincios, cine bătea mai 'nainte ?

Ce-l ce-atât te-a vrut, azi nu te mai ține minte.

Marea majoritate a oamenilor țin închisă ușa inimii pentru Mântuitorul care bate și totuși nu bate decât pentru a spune păcătosului, că Dumnezeu a deschis larg ușa slavei cerești pentru oricine care dorește să intre.

Oricine este invitat, oricine poate veni, chiar și cel mai ticălos, cel mai disprețuit ; în nenorocirea păcatului său, el are voie să intre fără să bată la ușă.

Ușa este deschisă. **Isus îi primește pe păcătoși, sângele Lui curăță de orice păcat.** El spune : „*Eu sunt ușa.*”

Când Isus a rostit pe cruce cuvântul triumfal : „*S-a isprăvit !*”, s-a rupt nu numai perdeaua vizibilă din templu, care închide drumul spre Sfânta sfintelor, ci **s-a surpat zidul despărțitor înalt până la cer, de netrecut, care-l despărțea pe omul păcătos de Dumnezeu.**

Poarta cerului a fost deschisă fără condiții pentru oricine care caută mântuire și iertare.

- „*De vor fi păcatele voastre cum este cârmăzul, se vor face albe ca zăpada.*”
- „*Totul este gata, veniți !*”
- „*Veniți și luați apa vieții fără plată !*”

Veniți, ușa este larg deschisă, dragostea lui Dumnezeu îi invită pe toți.

Cât timp trăiește omul aici pe pământ, harul îl cheamă să intre prin ușa

deschisă. Fiecăruia îi este dată o anumită limită de timp, în care poate veni.

Dumnezeu amintește de multe ori prin providența Lui serioasă, prin decesul prietenilor și al rudelor, prin boală și ocrotire, ca nimeni să nu piardă răgazul.

Cine vine mai târziu, găsește ușa închisă pentru totdeauna, n-o mai deschide nici o rugămintă, nici o stăruință.

Dacă până astăzi ai rămas departe de dragostea salvatoare a lui Dumnezeu, vino totuși astăzi, ca să nu trebuiască să rămâi veșnic afară, departe de Dumnezeu, în durere veșnică, în ocară și rușine veșnică. [Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142*]

CUGETĂRI PERSANE DISCERNĂMÂNT

- Nu cumpăra fără rost, ca să nu fi nevoit să vinzi (tot) fără rost.
 - Pe cel care fără pricină (din partea ta) spune despre tine vorbe urâte, iartă-l mai repede decât pe acela care a venit să-ți spună.
 - Dacă vrei ca truda ta pentru oameni să nu se ducă pe apa sâmbetei, ai grijă ca nici truda lor pentru tine să nu fie zadarnică. **ANUSHIRVAN**
 - Acel care are călăuză un corb nimerește la cimitir. **RUDAKI, 224**
 - Vorba e mai scumpă decât nestemata atunci când este folosită la locul potrivit. **FERDOUSI**
 - Cât poți, caută să fii măcar o clipă tu însuși. **KHAYYAM, 14**
 - Ceea ce nu-ți îngădui, pentru altul nu e leac. **KHOSROU DEHLAVI**
 - Pe acel prieten care dușmănește pe prietenul tău numește-l doar cunoscut. **GHABUS-NAME, Cap. XXVIII**
- [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 12 ROBERT MOFFAT

Din acest atac, Moffat s-a ales cu un deosebit respect din partea băștinașilor că au fost scăpați de trupele zulu.

Peste tot, la serviciile de vestire a Evangheliei, acum, veneau mari mulțimi și îl ascultau cu mare atenție. Se observa un duh de trezire între beciuieni.

În anul 1829, după 12 ani de muncă intensă, au început să apară roadele.

La serviciile de închinăciune mulțimile ascultau cu sete Cuvântul lui Dumnezeu. Cântecul păgâne și dansurile au încetat prin sate.

În schimb, se puteau auzi cântările de slăvire a lui Dumnezeu de pe buzele beciuanilor, precum și rugăciuni în Numele Domnului Isus.

Obiceiurile păcătoase au fost părăsite. Lui Moffat și soției nu le venea să creadă ochilor, deoarece schimbarea s-a făcut prea dintr-o dată.

Totuși, au ales din mulțime pe șase în a căror viață, de o bună bucată de vreme, se observase schimbarea făcută de Duhul Sfânt și i-a botezat.

Serviciul de botez a fost ceva cu totul deosebit. Vestea a mers până departe.

Tot mai mulți veneau și își mărturiseau despărțirea de păcat și credința lor în Mântuitorul. Apoi au urmat alte și alte botezuri.

Tribul Matabele a auzit de această schimbare și a trimis mesageri să cunoască învățătura omului alb.

Moffat a plecat cu ei să le vestească Evanghelia și a petrecut o vreme cu ei.

Regele acelui trib ar fi vrut să-l rețină, dar Moffat a spus că trebuie să se reîntoarcă la familia sa.

Întrucât vorbirea acestor triburi nu avea un limbaj scris, Moffat a început să lucreze la punerea limbii secwana în scris. A fost o lucrare foarte grea.

Ei aveau unele sunete guturale, altele ascuțite, așa că trebuia să ai o ureche muzicală excelentă, ca să notezi un semn pentru fiecare.

Apoi, în limbajul lor nu aveau cuvânt pentru *carte, creion, citire, scriere, epistolă*, etc.

Și nu era ușor să-i faci să priceapă așa cuvinte noi.

După ce le-a făcut un vocabular, s-a apucat de traducerea Noului Testament, o lucrare uriașă pe acea vreme.

Aici, s-a izbit de o seamă de alte cuvinte, pe care beciuanii nu le puteau înțelege.

Unii n-au văzut niciodată marea, alte animale sau păsări decât acele câteva care erau în partea locului.

Paralel cu traducerea, el a început o școală de alfabetizare cu ei ... [Continuarea va fi în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]
2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.
3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]